

ՊԱՇՏՈՆԱԿԱՆ ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ ՍՈՒՐԲ Էջմիածնի ՄԱՅՐ ՏԱՑԱՐԻ ԱՎԱԳ ՍԵՂԱՆԻ ՊԵՂՈՒՄՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Ս. էջմիածնի Մայր Տաճարի Ավագ Սեղանի վերակառուցման առջիվ, Վեհափառ Հայրապետի սիրալիր համաձայնությամբ, Հայրական ՍՍԾ Գիտուրյունների ակադեմիան պեղումներ կատարեց Ս. Սեղանի բնմի տակ, զեկավարությամբ հարտարապետ Ալ. Սահինյանի:

Սույն բավականի ապրիլի 8-ին Երևանից հրավիրված հնագիտների և հարտարապետների հանձնաժողովը, տեղում հննելով պեղումների արդյունքները, հաստատեց հետևյալը.

ա) Այժմյան Ս. Սեղանի տակ, մոտ 1,5 մետր խորության, հայտնաբերվեցին երրում Վահան Մամիկոնյանի կողմից կառուցված Ավագ Սեղանի խարիսխները, բեմը և վեմ բարերը, որոնք պահպանված են անդարձ վիճակում:

բ) Եղարի բնմի որոշ սրբառաջ բարերի վրա պահպանված են հնագույն որմանկարների մեջացորդներ:

գ) Եղարի Սեղանի կառուցվածքի ներսում պահպանված են առաքել հնագույն խորանի պատեր, որոնք, ըստ իրենց կառուցվածքի և շինարարական տեխնիկայի, գոյուրյուն են ունեցել մինչև Եղարը: Այն կարող է լինել Ս. Գրիգոր Լուսավորչի օրով (301 ր.) կառուցված խորանը կամ բերևս պատկանել է առաքել հնագույն շրջանի սրբառաջի:

դ) Եղարի բնմի ներքեւ շարվածքի մեջ, ուղղությամբ, հայտնաբերված

է ուրարտական ժամանակաշրջանի (9—10 դար թ. ա.) սրբառաջ որձաքարից (բազալտ) հղկված մի մեծ կորող, որն իր շափերով ($3,10 \times 0,73 \times 0,53$ մ.) հանդիսանում է ցարդ հայտնի ուրարտական կորողներից ամենամեծը:

Այդ հազվագյուտ հուշարձանը վկայում է Մայր Տաճարի ստեղծումից ավելի հանդիպ առաջ, Ս. էջմիածնի շրջապատում, դեռևս ուրարտական ժամանակաշրջանից գոյուրյուն ունեցող՝ մշակուրային կյանքի կենտրոնի առկայությունը:

Վեհափառ Հայրապետը հաստատեց հնագիտ-հարտարապետների առաջարկուրյունները, այն է՝

ա) Մայր Տաճարի նոր կառուցվելիք Ավագ Սեղանի մակերեսը պատել Երկարքետոնով, պահպանելով բնմի տակ պեղումների հետևանքով ներկայիս առաջած գետնափորտարածությունը իր անցերով և Ս. Սեղանի հետքի կողմից (բանգարանից) հատուկ մասք բանալ ընդհանուր դիտման համար, որպես սրբառաջ և պատմական հուշարձան:

բ) Ուրարտական որձաքարը՝ կորողը (ստեղծան) դրւու հանել իր տեղից և կանգնեցնել Ս. էջմիածնի բակում մի հարմար տեղ, հատուկ պատվանդանի վրա, իրու հուշարձան կորող:

ԳԵՐԱԳՈՒՅՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԽՈՐՀՈՒՐԴ